

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

in explenda fide: quae nullis codicibus legitur. Iam annu-
 tricesimusseptimus post mille quadringentos ad finem
 decurrerat, cum Sigismundus Romanorum Imperator &
 ipse finem viuendi fecit, multos euacuans principatus: de
 quibus oriri contentio plurima formidaretur, si vnica
 filiam non reliquisset: quae nupta Alberto Austriae duci,
 finem fecit controuersiarum: Nam per illam successit in
 regnis Vngariae atque Bohemiae, breui etiam post perue-
 niens ad regnum Romanorum. Graeci interea, ut erat
 constitutum, ad concilium properabant: qui & si galas
 haberent obuias à summo pontifice prouisas, tamen suis
 in nauibus uenere Venetias: Iohannes Imperator, Ioseph
 patriarcha Constantinopolitani: Ad septingentos erant
 viri in eorum comitatu, praelati, nobiles, docti. Venerat
 & de Russia eius generis metropolita, de Reualia Lu-
 bicam petens. Inde terrestri profectus itinere, coniunxit
 se orientalibus, qui tum Venetijs moram fecere. Euge-
 nius pontifex, & de aduentu Graecorum, & quod occa-
 sionem transferendi concilij per eos haberet, institit
 transferre Ferrariam, desuper emittens literas Basile-
 am, & in omnia loca opportuna. Graeci quidem, ubi in-
 tellexere motum pontificis, ut ei gratificarent, graua-
 bant in Basileam transire. Papa autem, facta translati-
 one, alijs literis sequestrari fecit pecunias, à concilio da-
 tis indulgentijs per prouincias in eum usum pro Graecis
 collectas: Nam vnionis Graecorum causam etiam pre-
 tenderant patres in concilio manentes: eamque Papa
 nunc praeseferens, vocat omnes Ferrariam. Sub hoc
 tumultu Christianismi vacabat, ut diximus, Imperium.

CAPVT XXIX.

Princes electores in Francfordiam euocati, insti-
 terunt de creando nouo rege: Superuenerunt viri-
 usque

usque partis, tam pontificis quàm concilij oratores, pro
 se quique fauorem sibi principum conciliare querebant:
 sub magnis & formidabilibus pœnis negocium electionis
 retardantes, vt ecclesie causa prior expediretur. Sed
 principes, euocatis publicis tabellionibus, coram memo-
 ratis oratoribus protestabantur, se neutri parti aut in-
 herere, aut contraire: sed in neutralitate consistentes,
 electioni operam dare, quæ differri non potuit, propter
 graue Romani regni praiudicium: appellatione praeue-
 nientes quicquid à dictis oratoribus esset comminatum:
 & de omnibus censuris in qualibet causa vel à Papa, vel
 à concilio promulgatis aut promulgandis appellârunt,
 prouocârunt ad futurum œcumenicum concilium, apo-
 stolos petentes: Quæ res conquiescere fecit memoratos
 oratores. Principes, facta de more solenni Spiritus sancti
 inuocatione, elegerunt in regem Romanorum Albertum
 Austria ducem, Sigismundi prædecessoris generum: qui
 iam antè coronas Vngaria & Bohemia in dotem prome-
 ruit per eandem suam contoralem: Multis ille quidem
 initio auctis dignitatibus vir meritissimus, & qui Sigis-
 mudi Imperatoris temporibus functus legatione, & bel-
 lis ductor præfuit plurimis ad decus & augmentum
 Christianismi. Itaq; breuè est coronatus solenni de more
 Aquisgrani. Causa autem ecclesie interim variè cucur-
 rit. Misit Papa nuncios apostolicos in diuersas mundi
 partes, iustificare factum suum, & accusare concilium:
 nec segniter agebat cœtus patrum in concilio, suspenso
 pontifice ab omni administratione papatus. Sed tū suasi
 Graci & persuasi, pontificis partibus potius quàm con-
 cilij inclinauère. Venit & Iulianus cardinalis à Basilea
 Ferrariam se conferens, cum nullum cerneret exitum
 concilij memorati, præualete vbiq; parte pontificis:

Et

Et inchoata est Ferraria rerum cōrectatio: sed propter incipientem grassari pestem, in Florentiā translato concilio, perfecta est unio Græcorum: sed tamē eodem, quo sæpè prius, exitu: Fatendum tamen, nunq̄ antè tanto institutum esse conatu ad ea peragenda, cum Imperator & patriarcha Orientis adessent, subscriberentque unioni. Cumq̄ per ea tempora Germaniā penè omnem vexaret caritas annonæ, Hollandini tamen maritimū bellum aduersus vrbes socias & dandia, Prussia, Liuoniaq̄ suscepere: idq̄ magno animorū ardore gerebat: nauticus populus, & qui omnem etatem mari inuolitat. Magna tum orientalium nauium classis Baias petebat, salis, vt consueuere, gratia: Et cum scirent Holladiæ in se motus vehementes, sacramentis inuicem præstitis nauium magistris, & omnes inuicem naucleri se constrinxere, vt paribus animis & iunctis viribus in Hollandinos pugnaret: certum habentes, q̄ vbi vnum sentirent, nulla vis aduersa gentis eos posset cōuellere. Peruenere in portus Hispaniæ salui. Permissere facillè Hollandini, vt onustos potius caperent, quàm inanes. Vbi autem illi in portibus agebant, onustationi nauium suarum intenti, cōgregati Hollandini portus obsident, magnis copijs instantes, vt capiant hostes. Sed tum Prussi (gens sæpè vacillare comperta) siue diffidentia partis suæ, siue quòd lucro suo pertinaciùs instarent, numero naues XXIII. ab alijs dissidentes, pacta fœdera cum hostibus Holladinis iniierunt: sed præmia merita præfidia mox recipiunt: Nam transfugas illos, cum nullā illis fidem haberent, primos spoliarunt, rebus & nauibus adēptis: expositosq̄ in littus abire sinunt: ceteris iam sine controuersia fortiores, ademptis nauibus & rebus, in proximum itidem littus abiecerunt. Cessit ea victoria Hollandinis non impunè: Nam crebris in-

diè vexationibus per partes reddere sunt coacti, quod semel abstulerunt. Inde in treugas res omnis conijcitur: quæ aliquoties renouata, in tēpora nostra peruenerunt, necdum pace ad liquidum firmata ac restituta.

CAPVT XXX.

Albertus Vngariæ Bohemiæq; rex, per vxorem Sigismundi filiam, rex Romanorum per electionem, in alterum annum præfuit Imperij rebus, breuius exemptus humanis, quam par esset Christianismo: Tumulatur in Alba regali Vngariæ ad latus soceri sui, relictis duabus filiabus, quarum alteram accepit Casimirus rex Polonia: ex q; ea genuit reges, qui hodiè tenent auita regna, Bohemiæ & Vngariæ. Alteram duxit Wilhelmus Lantgrauius Thuringiæ, dux Saxoniæ, & ex ea sustulit filiam, quam dedit Iohanni, Alberti filio, Brädenburgensi marchioni: ex qua natus filius Ioachim, hodiè marchiam gubernat Brädenburgensem, & dignitatem implet electuræ, post patrem atque auum: cui sponsa est hodiè filia Danorum regis Iohannis. Reliquit autem idem Albertus Bohemiæ, Vngariæ, Romanorum, rex, vxorem pregnantem, quæ legitimo tempore peperit filium posthumum Ladislaum, maxima spei puerum: quem, vt in Scandalia diximus, multa suorum instantia obtinuit mater primùm fieri regem Vngariæ: nam illi genti nomine ipso iam erat conciliatus: quod Ladislaus, à sanctissimo rege Vngariæ mutuato vocabulo, diceretur. Ad Bohemiam quoque non diu post rex assumitur, & ad Austria non minùs ducatum: Certamen enim pro puero tres prouinciæ, quod ibidem ostendimus, habuerunt. Sed iterùm Imperio vacante ad annum à Christo quadragesimum post mille quadringentos, conuenere principes electores in solitum deligendi regis

regis